

Het Boek

Bresjith

hoofdstuk XVIII

Jakob ben Luria

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

@ Copyright: Jitzak Luria Academie, Rotterdam/Oosterhout, Netherlands

Het Boek Bresjith

een uitleg van

Jakob ben Luria

hoofdstuk XVIII

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

Versie 1.0

@Copyright* - Jitzak Luria Academie

<http://www.luriaacademie.eu>

* Het is alleen toegestaan uit dit geschrift beperkt te citeren en wel, wanneer daarbij duidelijk dit boek als bron vermeld wordt met de titel "**Het Boek Bresjith**", met de auteur "**Jakob ben Luria**" en met de uitgever "**de Stichting Jitzak Luria Academie, Rotterdam**". Alle andere rechten voorbehouden. De Jitzak Luria Academie is een niet winstgeïntereerde organisatie; wij verzoeken u ons werk te ondersteunen door onze kopieerrechten te respecteren.

St. Jitzak Luria Academie
Rotterdam/Oosterhout
Nederland/Netherlands

<http://www.luriaacademie.eu>

Genesis hoofdstuk XVIII

a. Noach en Abraham

In een tijdlijn van de bijbelse chronologie aan de hand van leeftijden:

zie het J.L.A. Thenachprogramma, kosteloos van internet te downloaden

- is te zien dat Abraham "zijn voorvader Noach nog 58 jaar meegemaakt heeft". Overeenkomstig de getalwaarde van de naam Noach = 58 heeft derhalve "de dynastie Abraham de geest van de dynastie Noach nog volledig in zich op kunnen nemen":

נח - Noach **58**

Abram redt dan ook evenals Noach "de mensheid van de zondvloed" (=> 14e hfdst):

לוט - Lot **45**

אדם - mens **45**

En ondanks dat Lot na zijn redding zijn hebzuchtige wedijver (=> 13e hfdst) met Abraham voortzette in plaats van iets te leren, wordt kort voor de vervulling van de belofte Gods Abraham nogmaals op zijn bereidheid beproefd om Lot en zijn bron van welvaart Sodom van de ondergang te redden.

Echter zijn er twee te redden en wel opnieuw als bij Noach de te reddenen en de redder zelf. Want niet alleen de "mensheid Lot" staat kort voor de zondvloed van Sodom en Ghomorra maar ook Abraham en Sara staan kort voor de ondergang in het "water van de tijd":

"water" is in de thora een symbool van tijd en niet van geest (=> 1e hfdst)

Zonder nageslacht immers zou ook de dynastie Abraham met al zijn beloftes in het water van de tijd tenonder gaan (=> 25e hfdst):

(Gen 18:11): ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים
en Abraham en Sara bejaarden, gekomen in de dagen. Het had opgehouden te zijn voor Sara (naar) de weg (wijze) zoals (van) de vrouwen

2784 = **4 x 12 x 58**

- **Noach (נח) = 58 x de 12 stammen Israëls x hun verwerkelijking = 4** (=> 16e hfdst)

Aldus beproeft de Almachtige Abraham en Sara nog voor hun eigen redding in de vorm van nageslacht op hun bereidheid tot "noachschap" voor anderen en daarvoor komt hij tot hen in de vorm van "drie mannen":

(Gen 18:1): וירא אליו יהוה
en verscheen hem Jahwe

290 = **5 x 58**

(Gen 18:16): האנשים
de mannen

406 = **7 x 58**

= **12 x 58**

- **Noach (נח) = 58 en de 12 stammen Israëls** (=> 16e hfdst)

(Gen 18:2): והנה שלשה אנשים
en zie: drie mannen

1102 = **19 x 58**

- **Noach (נח) = 58 ter redding van de "wederhelft Gods" => Kanaän = 190 en Eva = 19** (=> 2e hfdst)

Die beproeving echter had niet een beloning als doel in de zin van "voor wat hoort wat", maar zij testte op de causaal noodzakelijke voorwaarde om drager van de belofte te *kunnen* zijn. Want het onderscheid tussen een godsvolk en andere volkeren is het voorbeeldland zijn tot redding van de mensheid om haar heen en zo besluit God Abraham de ondergang van Sodom voor te leggen (Gen 18:17). God wil afwachten of Abraham daarop *juist reageert* opdat *met zekerheid* zal worden:

(Gen 18:18): ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו
 בו כל גויי הארץ 1276 = **22 x 58**
 opdat Abraham met zekerheid zal worden tot volke-
 ren van omvang en van kracht en gezegend zullen
 worden in hem alle volkeren van de aarde - **Noach (נח) = 58**

Van dit vers vormen de twee afzonderlijke delen slechts "halve Noachs" omdat vanwege de oneven getalwaarden 21 en 23 zij geen "hele Noachs" kunnen vormen:

(Gen 18:18): ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום 609 = 21 x **29**
 opdat Abraham met zekerheid zal worden
 tot volkeren van omvang en van kracht
 ונברכו בו כל גויי הארץ 667 = 23 x **29**
 en gezegend zullen worden in hem alle
 volkeren van de aarde

Het "een groot en krachtig volk worden" zal derhalve eerst *tezamen met* het "gezegend worden van alle volkeren in hem" de nalatenschap van Noach = het godsvolk Israël op kunnen leveren. Door er voor de medemens = "alle volkeren van de aarde" te zijn zal eerst Abraham naar de volledigheid van de met de 22 hebreeuwse letters beschreven schepping tot erfgenaam van de belofte aan Adam en Seth en Noach = 58 kunnen worden. De redding van Sara en Abraham hangt van hun bereidheid tot redding van anderen af en daarom komt de getalwaarde van de naam Noach = 58 veelvuldig in dit hoofdstuk voor.

Jahwe verschijnt aan Abraham vanwege Lot en Sodom en Ghomorra:

(Gen 18:1): וירא אליו יהוה 290 = **5 x 58**
 en verscheen hem Jahwe
 - **Noach (נח) = 58**

- en Abraham grijpt de gelegenheid aan:

(Gen 18:3): חן 58 (= > 6e hfdst: <נח => חן)
 genade (mocht ik genade gevonden
 hebben, ga dan niet voorbij)

Hij biedt de mannen een geen geringe moeite kostende eten en verfrissing aan en waarop de mannen inwilligen te blijven "wanneer hij doet zoals hij voorstelde":

(Gen 18:5): כן תעשה כאשר דברת 1972 = **34 x 58**
 zo zal je doen zoals je sprak
 - **2 x het goede (טוב) = 17 van Noach (נח) = 58**

En Abraham doet zo en voegt aldus aan zijn voorstel van 34 x 58 boter en melk en een kalf = drie stuks toe = 37 x 58 in totaal:

(Gen 18:8): ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר
 עשה ויתן לפניו 2146 = **37 x 58**
 en hij nam boter en melk en het kalf welke
 hij toebereidde en zette het voor hen
 - **Noach (נח) = 58**

En tenslotte onderhandelt hij met de Eeuwige tot redding van het Sodom van Lot en gaat daarin zo ver dat God zelfs bij aanwezigheid van slechts "tien rechtvaardigen" nog van hun ondergang af wil zien:

(Gen 18:1): העשרה
de tien **580** - Noach (נח) = 58 in het groot

En daarmee lijkt de "redder Noach in het groot" Abraham in zijn marchanderen met God:

(Gen 18:30): ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה
en hij sprak: niet toch ontbrande bij
mijn heer dat ik wil spreken **870** = **15 x 58** (id. Gen 18:32)
- **Jah(we) (יה) = 15 x Noach (נח) = 58**

(Gen 18:27): הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר
ik nam op me te spreken tot mijn Heer ter-
wijl ik stof en as (ben) **1508** = **26 x 58**
- **Jahwe (יהוה) = 26 x Noach (נח) = 58**

- verder gegaan te zijn dan misschien ooit enig andere gelovige gedaan zou hebben. Maar Lot en zijn vrouw en hun twee dochters en hun aanstaande echtgenoten waren niet meer dan zes personen en zo had toch de Almachtige nog één stap meer verwacht. Want Abraham verzaakte om de helft van de tien rechtvaardigen af te dingen en daarmee eerst de redding van Lot en zijn familie en met hen de stad Sodom kans van slagen te geven. Abraham kwam derhalve net niet aan het volledige slagen op de beproeving toe:

(Gen 18:1): וירא אליו יהוה **290**
en verscheen hem Jahwe

(Gen 18:1): העשרה **580**
de tien **de helft zou qua getalwaarde de 290 als "voldoende cijfer voor de test" opgeleverd hebben**

- wat echter zijn "net niet volkomen zijn" en niet zijn "falen" aangeeft.

Eenzelfde "net niet volkomen zijn" van op zich grote godsmannen is in de thora omtrent de man van de uittocht Mozes te vinden. De als geen ander voor en na hem op God vertrouwend profeet sloeg namelijk in zijn boosheid twee maal op de rots (Num 20:11) waarna hem de toegang tot Kanaän ontzegd werd. In tegenstelling tot de gebruikelijke uitleg geloofde Mozes wel in water uit de rots, maar na het zoveelste morren van de Israëlieten niet meer in de heiliging en daarmee het tot godsvolk worden van zijn volk. Dat schijnbaar onverbeterlijk halsstarrige volk was niet door God tot volkomenheid te brengen en uit dat openlijke ongeloof bestond het "niet heiligen van God voor de ogen van het volk" (Num 20:11). Velen schudden het hoofd over "de hardheid Gods" om vanwege één fout zo'n toegewijd mens de toegang tot het beloofde land te ontzeggen en begrijpen daarmee de essentie van het bericht niet. Want Mozes was "120 jaar oud" (Deut 34:7) en gezien die "uiterste leeftijd van de mens" (Gen 6:3) zou hij bijvoorbeeld niet in het beloofde land zijn gekomen. Evenals hier bij Abraham wordt er derhalve op gewezen dat iedere mens zijn grens van volkomenheid heeft. Mozes bereikte die weliswaar "eerst aan het einde van de uiterste leeftijd voor de mens van 120 jaar" maar ook hij was onvolkomen. Voor iedere mens komt er een punt dat "het hem teveel wordt" en bij verlies van zelfbeheersing hij "wild op de rots slaat" in plaats van bij vertrouwen te blijven. Mozes hield vol dat de halsstarrigheid van het volk hem de toegang tot het beloofde land gekost had (o.a. Deut 1:37). En daarom had hij "ondanks zijn lichamelijke fitheid" (Deut 34:7) na die 120 jaar *niet meer kunnen functioneren*, want zijn fout was geen geringe:

een volk verliest de moed wanneer de leider openlijk de moed verliest

Menige boze voorspelling omtrent het toekomstige gedrag van zijn volk in het boek Deuteronomium is vanuit Mozes' neiging tot specifiek dat ongeloof te verklaren.

In het geval van Abraham zou diens "gezalfd zijn" *mesjiach* volkomen geweest zijn wanneer overeenkomstig "de tien" (העשרה) hij ook nog "de vijf" (החמשה) verlangd had:

החמשה - de vijf **358** (b.v. zoals in Gen 14:9)

משיח - mesjiach, gezalfd **358**

Want afgemeten aan de boven geciteerde tekst tot zijn beproeving kwam hij "net niet hij aan de verwachting Gods toe":

(Gen 18:18): ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום
opdat Abraham met zekerheid zal worden
tot volkeren van omvang en van kracht 609 = **21 x 29**

(Gen 18:1): העשרה
de tien 580 = **20 x 29**

- **1 x 29 te weinig**

- als aan de (3 x 7) x 29 één ontbreekt. Abraham ziet namelijk de mannen naar Sodom gaan:

(Gen 18:22): ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם
עודנו עמד לפני יהוה 1819 = **17 x 107**
en wendden zich van daar de mannen en zij
gingen richting Sodom en Abraham nog staan-
de voor het aangezicht van Jahwe

- en wetende waarom (Gen 18:20) denkt hij aan het redden van **zes** familieleden:

(Gen 18:24): **חמשים צדיקים**
vijftig rechtvaardigen 642 = **6 x 107**

Maar met die "vijftig rechtvaardigen" = **6 x 107** zet hij met betrekking tot het eindresultaat net één trap te hoog oftewel qua durf net te laag in:

(Gen 18:22): ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם
עודנו עמד לפני יהוה 1819 = **17 x 107**
en wendden zich van daar de mannen en zij
gingen richting Sodom en Abraham nog staan-
de voor het aangezicht van Jahwe

(Gen 18:24): אולי יש **חמשים צדיקים** בתוך העיר
misschien zijn er vijftig rechtvaardigen
temidden van de stad 1712 = **16 x 107**

- "**de rechtvaardige**" als de mens van de eenheid Gods = 100 en van de sabbat = 7 = 107

Zelfs met eventuele rechtvaardigen in Ghomorra in gedachte schoot Abraham met **tien** rechtvaardigen te kort:

(Gen 18:24): **חמשים צדיקים**
vijftig gerechten 642 = **6 x 107**

(Gen 18:20): ועמרה
en Ghomorra 321 = **3 x 107**

(Gen 18:25): והיה בצדיק ברשע חללה לך
en zal zijn zoals de rechtvaardige zoals
de booswicht; onheilig voor u! 963 = **9 x 107**

- en zo zette Abraham net "de mens Lot" te kort in:

(Gen 18:24): חמשים - vijftig 398

חמשה - vijf 353 - **door Abraham net niet gehaald**

45 - Lot (לוט) = 45 te kort

Van aanvang aan had hij echter diens redden voor ogen en zo dingt hij als eerste van de vijftig gerechten er vijf af (Gen 18:28) om overeenkomstig de getalwaarde van de naam "Lot" op vijf en veertig gerechten uit te komen.

Evenals Mozes derhalve was Abraham oprecht van intentie, maar evenals Mozes en een ieder andere mens was hij onvolkomen. Het recht zijn van de wegen Gods hangt echter niet van het volkomen zijn van mensen af, want bij Mozes stond Josua klaar om hem op te volgen. En overeenkomstig het hoofdstuk van de ondergang van Sodom waren zelfs geen vijf rechtvaardige mensen in die stad te vinden en zou derhalve ook het afdingen tot vijf rechtvaardigen niets aan het eindresultaat veranderd hebben. Van de zes waren reeds drie door hun directe onrechtvaardigheid niet in veiligheid te brengen en die *helft* van de zes deed de "*gemiste helft*" van Abraham van geen belang worden. Niet volkomenheid maar de oprechte toewijding tot God doet rechtvaardig zijn en daarin was Abraham voor zijn examen glansrijk geslaagd. Want Abraham had gesproken zoals God bij het spreken tot zichzelf van hem verwacht had:

(Gen 18:19): כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחרינו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט
 want ik heb onderkend hem opdat hij opdracht zal geven zijn zonen en zijn huis na hem dat zij zullen bewaren **de weg van Jahwe om te doen gerechtigheid en rechtspraak** **5093**

(Gen 18:25): והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט
 en zal zijn zoals de rechtvaardige zoals de booswicht; onheilig voor u; **de rechtende heel de aarde niet zou hij oefenen rechtspraak?** **5093**

En daarop zorgde *de Almachtige zelf* voor het deel waar Abraham door zijn onvolkomenheid niet aan toe gekomen was. Lot had drie te redden vrouwelijke familieleden en qua getalwaarde zou het woord voor het getal "vijf" in mannelijke verbuiging zoals gebruikt bij vrouwelijke woorden:

in het oud hebreuws worden bij mannelijke woorden zoals "vijf mannen" de telwoorden in vrouwelijke vorm en bij vrouwelijke woorden zoals "vijf vrouwen" de telwoorden in mannelijke vorm verbogen

- "zes Noachs" = 6 x 58 oftewel zes reddingen hebben kunnen afdekken:

חמש - vijf 348 = **6 x 58** - **6 x Noach (נח) = 58**

Lot + Lots vrouw + 2 dochters + 2 schoonzons = **6 mensen**

Echter waren er geen zes rechtvaardigen om te redden.

b. De drie mannen

God bezocht Abraham in de vorm van drie mannen en in het christendom wordt dat als een bewijs voor de drieënigheid Gods gezien. God zou volgens die leer Abraham in de gestalte van drie verschijningen of drie engelen of drie vleeswordingen bezocht hebben. Echter is juist het 18e hoofdstuk van de thora een leerstuk omtrent het wezen van "boodschappers" als zijnde gewone maar geïnspireerd sprekende mensen:

(Gen 19:1): המלאכים - de boodschappers (vaak met "engelen" vertaald)

het woord *malach* (מלאך) betekent "boodschapper" en wordt als "boodschapper Gods" vaak met "engelen" vertaald. O.a. in 1 Kon 19:2 stuurt Izebel een *malach* (מלאך) = een boodschapper naar Elia om hem met moord te bedreigen

Zij laat zien dat die soms woorden Gods sprekende mensen op andere momenten van de simpelste dingen niet af weten. Want Sara lachte op de voorspelling van de mannen omtrent haar baren van een zoon om dezelfde tijd van het volgende jaar (Gen 18:10 en 12) en dat zou tot nadenken moeten stemmen. Want haar was het moederschap vele malen eerder voorspeld en dus kan haar lachen nauwelijks om het horen van zoiets opzienbarends voor de eerste keer geweest zijn. Onmiskenbaar moet zij om iets anders dan om de belofte zelf gelachen hebben en de volgende zin geeft aan waarom (Gen 18:9):

en zij spraken tot hem: waar (is) Sara je vrouw? En hij zei: zie in de tent

Ook deze zin is namelijk niet overbodig (= > 24e hfdst) maar brengt een der beperkingen "voor het voetlicht" waarmee boodschappers Gods evenals alle gewone mensen behept zijn. Want die beperking is dat *als mens de boodschappers niet wisten dat Sara in de tent was* en om dat te schilderen wordt middels verdere slechts ogenschijnlijk overbodige teksttoevoegingen de situatie als in een toneelstuk geënceneerd. Want Abraham zit "bij de hitte van de dag" oftewel "ondanks de hitte" *bij de ingang* van de tent (Gen 18:1) en loopt vervolgens de mannen tegemoet *weg van de ingang van de tent* (מפתח האהל - Gen 18:2). Dan nodigt hij ze niet naar binnen toe uit als te verwachten maar nodigt hij uit tot plaatsnemen onder de boom. *Hijzelf loopt vervolgens naar Sara de tent in* om eten voor de mannen te bestellen (Gen 18:6). En tenslotte staat hij weer *voor hen met de tent met Sara direkt achter hem* (Gen 18:10) *onder de boom* en ziet hen toe bij het eten (Gen 18:8). Aldus plaatst de berichtgeving de mannen eenduidig buiten de tent en volgt direkt daarop hun vraag aan Abraham waar zijn vrouw is. En zo lacht Sara omdat:

de mannen niet eens weten dat in de tent achter de voor de mannen staande Abraham (Gen 18:10) en derhalve in de richting van hun zien zij zich bevindt, maar zij haar wel voor het volgende jaar het baren van een zoon als negentig jarige vrouw menen te kunnen voorspellen

die voorspelling was al gedaan (Gen 17:21) en dat zal in de omgeving van Abraham bekend geweest zijn. En ook daarom heeft Sara de mannen niet serieus genomen

In iedere tijd hangen zweverig religieuze types de profeet uit en gewoonlyke reactie van ook geestelijk ingestelde mensen op zulke "dorpsgekken" is er één als van Sara. Echter wisten de mannen *als mens* niet waar Sara was maar wisten zij *als boodschappers Gods* wel dat Sara lachte. En ter beklemtoning van dat weten als zijnde hogere ingeving staat er dat ze het niet hardop maar "in haar binnenste" (Gen 18:12) gedaan had. Abraham wist dat de boodschappers mensen van vlees en bloed waren. Want hij bood hen eten aan en nodigt hen vanwege "de hitte van de dag" (Gen 18:1) uit om het zich onder de boom gemakkelijk te maken:

(Gen 18:2):	והנה שלשה אנשים נצבים עליו en zie drie mannen staande voor hem	1410
	מלאכים boodschappers	141
(Gen 18:4):	והשענו תחת העץ en leunt onder de boom	1410

De bron van alle licht had hij geen beschutting voor de zon hoeven aanbieden en ook voor in de aanwezigheid Gods verkerende wezens zal dat overbodig geweest zijn. En dus betoonden de mannen met hun eten en met hun plaats nemen onder de boom geen verschijningen Gods noch engelen te zijn. Echter wist Abraham tevens dat niet in de hoedanigheid van gewone mensen zij bij hem op bezoek kwamen. En zo boog hij zich bij hun aankomst voor God ter aarde (Gen 18:2) en had hij ondanks hun niet weten omtrent Sara's aanwezigheid zo vlak achter hem geen twijfel over hun uitspraak omtrent Sara's lachen. Want ondanks haar ontkennen bestond voor hem geen onzekerheid omtrent het door de twee (= > onder) boodschappers beweerde = 2 x 659:

(Gen 18:13):	למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד waarom deze (dat) lachte Sara om te zeggen soms werkelijk zal ik baren	1318 = 2 x 659
--------------	--	-----------------------

- vanwege zijn weten omtrent hun geïnspireerd spreken vanuit de derde (= > onder) = "een derde 659" vanwege welke hij hij haar met stelligheid weerspreekt:

(Gen 18:15):	לא כי צחקת nee, want je lachte (wel)	659 = 1 x 659
--------------	---	----------------------

Ondanks hun mens zijn:

(Gen 18:5): ואקחה פת לחם וסעדו לבכם **916**
en ik wil halen een hap brood en sterkt jullie hart

- was Abraham overtuigd van hun hogere boodschap:

(Gen 18:15): ויאמר לא כי צחקת **916**
en hij sprak: nee, want je hebt (wel) gelachen

- omdat Abraham het fenomeen van het spreekbuis Gods zijn uit eigen ervaring (Gen 20:7) kende:

(Gen 18:12): ותצחק שרה בקרבה לאמר **1689**
en lachte Sara **in haar binnenste** sprekend

(Gen 18:17): ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה **1689**
en Jahwe sprak: zou verbergend (zijn) ik voor Abraham
wat ik (ben) doende

Door zijn eigen verbinding met God wist Abraham van de verbinding van de mannen met God:

(Gen 18:15): ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה **2395 = 5 x 479**
en loochende Sara door te spreken: niet
heb ik gelachen want zij was bevreesd **(1 x 479) + (4 x 479)**

(Gen 18:17): המכסה אני מאברהם **479 = 1 x 479**
zou verbergend (zijn) ik voor Abraham?

Het geestelijk onzichtbare deel van Sara's spreken = 1 x 479 achter het materieel uiterlijke deel van Sara's spreken = 4 x 479 verborg God niet voor Abraham. En zo wist hij dat Sara onterecht ontkende.

Met de encenering in dit hoofdstuk van het "als mens niet door tentdoeken kunnen kijken" wordt de boodschapper Gods eenduidig als een menselijk wezen neergezet met God als begeleidende inspirator. Op zijn laatst vanwege dat "geïnspireerd spreken" zou op moeten vallen dat niet van drie mannen maar van twee mannen sprake is. Ten eerste namelijk doet de inleidende vorm (Gen 18:1):

*en verscheen hem Jahwe bij de terebinten van Mamre ... [2] en hij hief op **zijn ogen** en zag en zie: drie mannen staande voor hem ...*

- weten dat Jahwe en mannen aan Abraham verschenen. Weliswaar zag hij alle drie met ogen, maar zowel hun begeleid zijn door Jahwe als hun "mens zijn" herkende hij aan het doen en laten van de twee mannen (Gen 18:8):

en hij staande voor hen onder de boom en zij aten

מלאך	- boodschapper	91	- dezelfde getalwaarde en dezelfde letters
מאכל	- eten, spijze	91	

En zo komen dan ook *twee mannen* in Sodom aan (Gen 19:1) nadat Abraham na hun heengaan voor het aangezicht van Jahwe bleef staan om te marchanderen (Gen 28:22). Na hun heenzenden heeft Abraham zich innerlijk tot de onzichtbare derde gericht oftewel heeft hij gebeden. Want de noodzaak soms om een hogere boodschap middels derden te ontvangen kan nooit betekenen dat niet zelf men meer verbinding tot God zal hebben. Abraham was zelf boodschapper Gods voor weer anderen (Gen 20:7) en daarmee een mens van de sabbatdag:

(Gen 18:22): ואברהם עומד לפני יהוה
en Abraham nog staande voor het
aangezicht van Jahwe

700

- Abraham als profeet voor het aangezicht Gods

En daarom zag hij dat ook van de mannen eenzelfde geest uitging = $7 \times 7 \times 7 \times 7$. Want niet onthaalde Abraham ieder willekeurig voorbijgaande op gastvrijheid als vaak uitgelegd:

(Gen 18:4): יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם
והשענו תחת העץ
er worde gehaald toch een weinig wa-
ter en wast jullie voeten en neemt
plaats onder de boom

$2401 = 7 \times 7 \times 7 \times 7$

De vier zevens zijn in twee maal twee zevens voor twee mannen van vlees en bloed te verdelen en dat is de getalwaarde van Abraham antwoord op hun niet weten omtrent Sara's verblijf:

(Gen 18:9): הנה באהל 98 = **2 x (7 x 7)**
zie: in de tent

De 50e dag na de 7×7 e dag begint immers als dag van de andere zijde eerst na dit leven en de mannen waren stervelingen. De "derde man" Jahwe" manifesteerde zich als "de derde 7×7 " middels openbaring in de twee andere mannen" welke als mensen van vlees en bloed aten:

(Gen 18:8): ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן
לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו
en hij nam boter en melk en een kalf welke hij
toebereid had en zette voor hen en hij staande
voor hen onder de boom en zij aten

$3479 = 71 \times (7 \times 7)$

חזון - (chazon) visioen, openbaring **71**

- de "derde man" = 7×7 middels openbaring (חזון) = 71 aanwezig

de getalwaarde 71 bestaat uit de één van de Alenige en de 70 van de geheiligde materie (= > 2e hfdst) zoals van een boodschapper Gods. De Alenige spreekt door de geheiligde materie = 70 evenals de tegenstander door de van waarden ontledigde en met de slang versymboliseerde "naakte materie" spreekt (= > 3e hfdst)

Middels de sabbatgeest van de twee anderen = $2 \times (7 \times 7)$ manifesteerde God zich door profetie = $71 \times (7 \times 7)$. Abraham heeft met twee mensen van vlees en bloed van doen in welke hij de Almachtige als derde herkent:

wat niet altijd blijvend is of zelfs een kortstondig karakter kan hebben. Zo ziet Jakob in Esau de Almachtige (Gen 33:10) op een moment van diens week en vergevingsgezind zijn, terwijl wetend omtrent het kortstondige moment hij tegelijk Esau weert van met hem mee op te trekken (Gen 33:13 ff). Edom = Esau zou dan ook later één van de tegenstanders van Israël worden. Abrahams herkennen van de Eeuwige in de mannen impliceert derhalve niet omgekeerd dat zij een transformatie Gods in menselijke vorm of zelfs een incarnatie Gods waren

De mannen werden gebruikt om een boodschap door te geven:

zij spraken deze konkreet uit omdat Sara het hoorde

- en wat een ervaring van veel gelovigen is. Niet zelden zelfs spreekt een gewoon mens van boven ingegeven woorden uit zonder het zelf te weten:

en niet zelden zelfs spreken mensen van slechte geest zoals Lamech uit de tak van Kain vanuit hogere inspiratie (= > 4e hfdst)

- waar op andere momenten zijn gezichtsveld niet verder dan die van ieder ander reikt. Want als gezegd loopt Abraham weg van Sara's tent er drie = 3×621 tegemoet:

(Gen 18:2): וירא וירץ לקראתם מפתח האהל 1863 = **3 x 621**
 en hij zag en hij liep om te ontmoeten
 hen **weg van de ingang van de tent**

- en dan weten de twee vleeslijken = 2 x 621 niet omtrent Sara's verblijf in de tent:

(Gen 18:9): איה שרה אשתך 1242 = **2 x 621**
 waar (is) Sara je vrouw

Het materiële deel = 4 van Sara = haar lichaam = 404 was door de afstand tussen tent en boom = "onder de boom" minus "weg van de tent" = 404 voor hen onzichtbaar:

(Gen 18:4): תחת העץ 973
 onder de boom

(Gen 18:2): מפתח האהל 569
 weg van de tent

_____ -
 404

De "tent" symboliseert de materiële bedekking. In deze kan de mens zich ook voor het aangezicht Gods verbergen (Gen 3:8):		
אהל	- tent	36
(Gen 3:9): איכה	- waar ben je	36

- Sara (שרה) = 505 = (4 x 101) + (1 x 101)

Zo ook haalt hij voor twee eten:

(Gen 18:5): ואקחה פת לחם וסעדו לבכם 916 = **2 x 458**
 en ik wil halen een hap brood en
 sterkt jullie hart

- en spreekt er een derde mee waar het om een goddelijke boodschap gaat:

(Gen 18:10): ודהנה בן לשרה אשתך 1374 = **3 x 458**
 en zie: een zoon aan
 Sara je vrouw

Dienovereenkomstig is in het 18e en 19e de hoofdstuk van de thora alle profetie oftewel het spreken Gods in enkelvoud en het spreken van de boodschappers als mens in meervoud gesteld:

- (Gen 18:9): en **zij** spraken: waar is je vrouw
- (Gen 18:10): en **hij** sprak: zekerlijk zal ... Sara het volgend jaar een zoon hebben
- (Gen 18:13): en **Jahwe** sprak: waarom lachte Sara
- (Gen 18:16): en **de mannen** stonden op en gingen naar Sodom
- (Gen 18:17): en **Jahwe** sprak: zou ik voor Abraham iets verbergen
- (Gen 19:12): en **de mannen** spraken tot Lot ... (of hij nog aanverwanten had)
- (Gen 19:17): en het was als **zij** hem naar buiten gebracht hadden dat **hij** sprak: zie niet om want dan ... (een profetie)

Zo ook ziet Abraham *de mannen* en smeekt hij de personen in enkelvoud om niet aan hem voorbij te gaan (Gen 18:3):

*en hij sprak: mijn Heer wanneer toch ik vond genade in **jouw** ogen niet toch moge **jij** voorbijgaan weg **van boven jouw** knecht*

Niet de mannen maar de Almachtige smeekt hij om naar hem om te zien, terwijl de mannen hij daarna in meervoud aardse zaken als voeten wassen en eten aanbiedt (Gen 18:4):

*er worde gehaald toch wat water en wast **jullie** voeten en laat **jullie** neer onder de boom [5] en ik wil halen een hap brood en sterkt **jullie** hart ...*

Aldus werd de in ogen van mensen nogal boude voorspelling van Sara's bejaarde moederschap geïnspireerd uitgesproken door de twee mannen *plus Jahwe*:

- (Gen 18:11): ארח כנשים **629**
 de wijze zoals van de vrouwen
 (welke bij Sara verdwenen was)
- (Gen 18:10): כעת חיה והנה בן לשרה אשתך **1887 = 3 x 629**
 ongeveer de tijd van leven (omstreeks
 nu) een zoon voor Sara je vrouw

- de boude voorspelling van een gebeurtenis "naar de wijze van jonge vrouwen" = 629 door 2 mannen plus Jahwe uitgesproken = 3 x 629

Sara ging van slechts twee mensen van vlees en bloed uit, mogelijkkerwijs omdat zij in de tent was. En Abraham zag van de "drie mannen" = 1036 ook de derde en daarmee de inspirator achter hun spreken. En die twee verschillende opvattingen van de "drie mannen":

- (Gen 18:2): שלשה אנשים **1036**
 drie mannen

- is 2 x 1036 komen in Sara's ontkennen en Abrahams weerleggen van haar ontkennen als volgt tezamen:

- (Gen 18:15): לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא **2072 = 2 x 1036**
 כי צחקת
 (en loochende Sara) zeggend: niet lachte
 ik want zij was bevreesd, maar hij sprak:
 niet want je lachte (wel)

Abrahams vraag om drie porties fijn meel lijkt nog te weerspreken dat van twee en niet van drie mannen sprake is. Echter geven de getalwaarden aan dat van de *drie* maten fijn meel *twee* porties koeken gebakken moesten worden om twee porties eten = 2 x 1491 volledig te maken:

- (Gen 18:6): וימהר אברהם האהלה אל שרה **2982 = 2 x 1491**
 ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת
 en haastte zich Abraham naar de tent
 naar Sara en sprak: haast je, drie maten
 fijn meel (en bak koeken)

(Gen 18:5): פת לחם	- een hap brood	558
(Gen 18:6): עגות	- koeken	479
(Gen 18:7): בן בקר	- een kalf	354
(Gen 18:8): חמאה וחלב	- slagroom en melk	100

1491

Waar enerzijds één kalf voor twee mannen volstond, waren anderzijds drie maten van meel nodig om voor twee mannen voldoende koeken te bakken. Aldus zegt ook Abraham na zijn uitnodiging tot eten en verfrissing tot de mannen:

(Gen 18:5): אחר תעברו
daarna (eerst) gaat voorbij (trekt verder)

887

En wanneer zij dan verder trekken en "Abraham gaande met hen" bedraagt de getalwaarde niet overeenkomstig drie mannen plus Abraham 4×887 maar 3×887 :

(Gen 18:16): ויקמו משם האנשים וישקפו על פני
סדם ואברהם הלך עמם לשלחם
en zij stonden op van daar de mannen en
zij zagen neer op Sodom **en Abraham**
gaande met hen om hen uit te geleiden

$2661 = 3 \times 887$

Want slechts twee mannen plus Abraham liepen tezamen en God staat niet op om verder te trekken.

En zo spelen de getalwaarden het hele hoofdstuk door met de aantallen twee en drie door openlijk te spreken over drie wezens en de niet vleselijke verschijning van de derde verborgen weer te geven. Een werkelijkheid als het geïnspireerd spreken kan nauwelijks treffender weergegeven worden, als een met haar vertrouwd zijnde dit woord- en getalenspel zal verstaan.

Het 18e hoofdstuk van de thora is een leerstuk omtrent het wezen van de "boodschapper" welke door sommige auteurs van latere bijbelboeken reeds niet meer werd begrepen.

Het wezen van het *mesjiach* = 358 is het zichtbaar worden van de waarden Gods in materie:

(Gen 18:17): ויהוה אמר
en Jahwe sprak $273 = 3 \times 91$ - de "derde" door mensen sprekende

(Gen 19:1): מלאך
boodschapper **91**

Zo ook de "hebreeuwse alpha en omega" את:

את **401**

(Gen 18:2): אנשים
mannen, mensen **401**

Appendix

Hebreeuwse letters hebben behalve hun betekenis als letter ook een getalwaarde en een naam en een teken:

<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>	<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>
א	Aleph hoofd	1	ל	Lamed ossenstok	30
ב	Beth huis	2	מ (ם)	Mem water	40
ג	Gimmel kameel	3	נ (ן)	Nun vis	50
ד	Daleth deur	4	ס	Sameg slang	60
ה	He venster	5	ע	Ajin oog	70
ו	Waw haak	6	פ (ף)	Pee mond	80
ז	Zajin zwaard	7	צ (ץ)	Tsadee vishaak	90
ח	Cheth afsluiting	8	ק	Kof oog van naald	100
ט	Teth baarmoeder	9	ר	Resch schedel	200
י	Jod hand	10	ש	Schin tand	300
כ (ך)	Kaf hand in beweging	20	ת	Taw teken X	400